

■ Італійський уряд не проважив п'яздовий війн шістьом американським прот естантським м ісіонарям, як пробували снувати в Італії свою Церкву, і запропонував им вихити з Італії. Італієське міністерство внутрішніх справ пильно стежало за їх діяльністю, — скаргувались вони в американські пєси.

■ Гайлс Селєс, імператор Ріоніоні, щоб його ім'я під час італійської інвазії в Етіопії став голосним у світі і що повернувшись на свою батьківщину Ріоніоні, підпаде другої світової війни, підпаде в транші ч. Ріоніоні Держави. Він переїхав до міста три дні у Вашингтоні, і гості президента Айдєнґавє-є після чого об'єднались і вийшли щоб ближче пізнати його.

■ Гріґоті, імператор Японії, його дружина і наступник престолу виступили — за щорічним традиційним звичаєм — в характері поєтін на спеціальному вєторі в царській палаті. Кореспондент, Нью Йорк Таймсу' за Токіо підкреслює, що на вїтє прем'єр Носіда, людина дуже запальної вдачі, слухав терпеливо віршів свого володаря про пташині спів і т. п. „важливі" рєчі.

■ В Ірані дуже хвалять американську олію, як товщ до печива. Шах Палєві наказав, щоб 1,000 тонн спроважували в Америк рослини олії відітати у пильний розпродаж між державних службовцїм і активним та резервним військовиким.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерсі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожен зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зоб'язується повертати незаповнені матеріали.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПЕРЕСТОРОГА ДОЛЛЕСА

„Берлінський торг“, який незабаром почнеться між „Чотирма Великими“, мав „прелюдію“, яка відбулась в Нью-Йорку, в готелі „Пірс“, де минулого вівторка промовляв державний секретар, Джон Фостер Доллес, на тему американської закордонної політики, під час прийняття, влаштованого в його честь Радіо Закордонних Зв'язків. Доллес говорив головним чином про військову і економічну безпеку ЗСД та вільного світу на випадок совєтської агресії.

Берлінські наради є вже від довгого часу предметом різноманітних коментарів у пресі, чи в промовах визначних політиків. Говорять про них навіть у синагогах, заповідаючи, що в Берліні не буде з американського боку „угодівства“, а буде тільки „компромісовість“, якщо Совіти схизяться до того самого. З дискусії, що саме треба розуміти під „угодівством“, а що під „компромісовістю“, видно, що дехто такі дані побоюється, що переговори з Кремлем можуть покінчитися „аніверсумом“, подібним до гітлерівського Мюнхену. Але є багато таких, які хотіли б домовитися з Москвою „за всяку ціну“, хоч прикривають це свої бажання додатковими „гострими“ заявами. Вкінці, стало на тім, що така треба говорити з Совєтами навіть і тоді, коли б не було надії на успіх. Такі ж настрої в Англії, Франції та Італії, і він зазначив. Америка має найбільші сумніви щодо берлінських нарад у теперішньому положенні, коли з боку Кремлю немає ніяких позначок, що він поступиться в таких справах, як вільні вибори в цілій Німеччині та її об'єднання, звільнення Австрії, Корейська проблема, війна в Індонезії тощо. А про ці справи треба ж в першу чергу говорити.

З того, що сказав Доллес у Нью-Йорку, так, якби передодні Берлінської конференції, можна вносити, що тут заважала рука „генерала-стратега“, себто президента Айтсенавера. Це була в першу чергу „військова пересторога“ на випадок нової совєтської агресії. Минуло уже час, коли ЗСД пристосовувалися до Совітів та їхньої стратегії й ініціативи, обороняючи себе та вільний світ від їхньої агресії. На випадок нової совєтської агресії Америка вибере час та місце відплати і — що найважливіше — також і зброю, включно з атомовою. Не буде компромісу там, де мова про волю, з тими, що „поневолюють“ і такого ж поділу світу між Америкою і Совєтами, говорив Доллес.

Державний секретар зазначив, що ЗСД добре розуміють совєтську тактику, яка змагає до військового та економічного банкрутства Америки. Він підкреслює, що нова американська стратегія „гнучка“ і пригтована на всяку крайню необхідність. Під тим треба розуміти не тільки готовність Америки, але й її союзників, отже „колективну готовність“. Заході, і то не тільки військову та економічну готовність, але й духову та інтелектуальну і все те „багатство, що його має свобода“.

Доллес закінчив свою промову глибокою вірою в Божу допомогу та остаточну перемогу ідеалів свободи, в те, що тих ідеалів ніяка сила в світі досі не перемогла і ніколи не переможе, що зрештою повинні б зрозуміти також і кремлівські тирані. В те останнє ми не віримо, бо якби так сталося, то не було б у світі місця для тих тиранів, що вони самі добре знають. В тиранії може бути більша або менша передишка, подиктована власним її інтересом, яка виглядає на „полегшу“, а по якій наступає дуже скоро ще більший гніт. Так було досі в Совєтах і так буде далі. Поміняючи очі поборони побажання, державний секретар такі сказав у своїй передберлінській промові багато такого, над чим прийде Кремлю серйозно застановитися. Це вже не голословні заяви, а ствердження нової американської військової, дипломатичної та економічної стратегії у відношенні до СССР на випадок нової його агресії. Це теж натяк на те, як далеко може сходити „компроміс“ з Кремлем, на який ЗСД могли б дати свою згоду.

Російський комплекс Східно-Європейського Фонду

„Другий Річний Звіт“ Східно-Європейського Фонду дає огляд діяльності цієї американської установи, заснованої фундацією Форда, за час від 31 березня 1952 до 31 березня 1953 року. На вступі до свого, виданого у книжковій, з технічного боку бездоганній формі, звідомлення пригадується головна ціль встановлення цього Фонду, яку можна схопити короткою формулою: допомога новопримігним іммігрантам з СССР, щоб улегшити їм включитися в американське життя і водночас використати їх фахові знання для добра загальноамериканської культури, на яку складається творчість однаково англійською, як і неанглійськими мовами діючих їх потенціальних громадян ЗСД. Як найбільш переконливий доказ свого безісходного надпартійного становища, що вводить у тому вступі резолюцію, прийняту Фондом ще 23 березня 1951 року, яка відмовляється від „потогування“ або підтримання будь-якої окремої політичної російської групи. У цій ніби непередній основній резолюції і криється її первородний гріх, спершу дуже яскраво слідний на діяльність Фонду, згодом трохи менше, проте все ще виразно та існучий гріх: так би мовити, принципового русофільства. Спершу Фонд взагалі утворювався в СССР з Росією, тому й у наданий резолюції сказано тільки про „російські“ групи, в гомінімі підсвітки. Русофільське обличчя Східно-Європейського Фонду, представлено цифрами у звідомленні за перший рік його діяльності, просто обурювало своєю односторонністю і несправедливістю: на 18 минулорічних позицій по стороні хазітативних витрат Фонду фігурували 3 українські, причому грошово виглядало так, що на загальну квоту \$404,447 українці дістали разом \$28,500. Росіяни ж дістали тоді із цієї квоти \$194,860 плюс \$25,000 і \$71,000 з інших позицій, отже разом одержали субвенції на суму \$290,860. Відношення цих цифр, поруч із відношенням цифрового стану росіян і українців в ЗСД та діяльності і заслуг окремих російських і українських організацій в ЗСД було таке для української збіроти в ЗСД несправедливе й образливе, що викликало гострі протести з погляду вже навіть не українських інтересів, а інтересів чистої і принципової справедливості та громадської моралі.

Об'єктивно треба ствердити, що з цього погляду наступила велика поправа. Фаворизування російських установ і організацій в ЗСД не є вже в цифрах другого річного звідомлення Фонду таке яскраве, як було в першому. При 9 російських організацій, що дістали разом квоту \$150,000 (крім Чехословаччини), що й окремою токою, з 5 українських з кв. \$42,022. Конкретно такі українські установи й організації дістали у звітво-

му році субвенції: 1) ЗУАДК \$11,022 (на виплату ще чеків грошей ще, за друкованим звітвом, не виплачено). 2) УВАН \$20,000 (\$10,000 ще не виплачено). 3) НТШ \$5,000. 4) Українське Допомогове Бюро \$3,000. 5) Окремі українці користали з деяких, так би мовити, мішаних субвенцій: 1) Сх.-Європейський Фонд признав субвенції на загальну квоту \$265,686 — 10 провінційним організаціям, здебільша Інтернаціональним Інститутам, які в свою чергу, як нам відомо, в деяких випадках підтримували українські цілі. 2) Фундація ім. Толстого признав \$31,640 (з чого не виплачено ще \$20,320). Іншим іншим, поза російським, видавництвам не признав ані цента. Толстова Фундація привезла до нас підорганізація Саїтової Раді Церков, зонайбільше 6,000 росіян (разом із росіянами з Югославії) і „опікувалася“ в 1950/51 р. за її власним звітвом 11,000 осіб. В тому самому часі ЗУАДК привіз до ЗСД понад 33,000 осіб (досі вже близько 35,000) не рахуючи своїх допомог при переселенні тисяч українських ДП до інших країн, а на терені ЗСД мав цілу сітку місцевих станцій, кризі які перейшли буквально тисячі осіб, що дістали більшу чи меншу допомогу. Яка шалена диспропорція у відношенні до тієї російської і до української допомог — переселенної організації, тільки тому, що друга з них — російська, а друга — українська! Є теж у тому звітвомленні ціла гама росій-

ських організацій, які тільки тому дістали поважні субвенції, що вони — російські (напр., неакційна Фундація св. Серафіма о. Кісєлова, що їй признав аж \$15,000, Вільний Клуб Російської Молоді \$12,000, Російський Студентський Фонд \$40,000 (!) і т. п.), не кажучи вже про масу субвенційованих російських авторів і їх творів, серед яких треба „виловлювати“ українські назви і півзвички. Так само несправедливе відношення до білорусинів, яким признано щось зо 2-3 степені з спільного з українцями Фонду \$9,550 і \$2,500 на Наукове Т-во ім. Франца Скорини.

Вудучи об'єктивними, стверджуємо, що процес поствірення в керівних органах Східно-Європейського Фонду тривав далі. І так, до відомості, що Сх.-Європейський Фонд признав уже (на наступний звітний рік) \$60,000 на український видавничий фонд, що ним орудуватимуть НТШ і УВАН в порозумінні з Сх.-Європейським Фондом, і даліших \$10,000 на стипендії українським студентам. Очевидно, що це не певне знову не довіряє сумам, виданим на російські цілі, ані тим паче не зрівноважить сум, даних росіянам вже досі. Але цей, завжди існучий російський комплекс зм'якшився бодей настільки, що признає, що поруч із росіянами, яких насправді є багато менше і далеко гірше організованих, існують ще в ЗСД також українці й інші підсвіткові іммігранти. Фальшиво закоринені в амеікаїці думки про Росію, далі підтримувані російськими іммігрантами в ЗСД, склалися, власне, на той комплекс, який дає вже жакливі наслідки в політиці і який досі не відчувати скрізь, — також у формально аполітичній і понадпартійній організації Східно-Європейського Фонду.

Теодор Маркус

Мученики червоного сатани

Інформаційна служба Крайньої Католічної Добродіної Конференції опублікувала в католицькому офіційному „The New World“, що виходить в Шікаго, ч. 52 від 25. XII. 1953, список достойників Католічної Церкви, які впади жертвою комуністичної тиранії в країнах від Чехії на захід — до Кореї на Дал. Сході. Дослівні пояснення хто, де та як був знищений чи репресований, або опинився на еміграції, згаданому списку надають особливого значення.

В коментарі до цього подання, що найбільші жертви покіс Китаї, бо аж 96 архієпископів і єпископів, в тім 1 кардинал. Далі заступається, що другим крєм з великими жертвами є „Soviet Russia“ (1) з 29 жертвами.

В поясненні до повисого подання, що тут входять також 3 балтійські бушії держави і великий куєсь „польської - української території“ (в оригіналі: Polish-Ukrainian Territory), яка то по другій світовій війні була включена до Сов. Союзу.

Чомусь то НКВК уважав за відповідне згадані держави зарахувати до „Soviet Russia“.

Вони хотів був уже відрядити своїх двох помічників, коли його погляд впав на горішній поверх. За гратами багатьох камер видніли негодні обличчя з горючими очима, з яких кричало бажання волі. Деякі глядали або виставляли через грати руки, щоб звернути на себе увагу.

В Петриці скорилось серце з болі, і він сказав до своєї помічниця:

— Чи ви згодні повартувати тут кілька хвилин? Я піду нагору, може зроблю щось для тих болящих.

Вони мовчки кивнули головами, Петриця вискокнула з ями і погнав через подвір'я до брами будинку. Пробігаючи попри вхід до бомбоховища, направив туди скоростріл, але там не було нікого. Вийти він був нагорі в канцелярію ключника. Але тут ключів не було,

і він вибіг розчарований і пригноблений. Підбіг до першої скраю камери і пострилю розбив замок. В'язні кинулись бігти ким, а він підійшов до другої камери. Радом почув надворі стрілянину і крики. Він нагадав собі, що не остеріг в'язнів перед бомбоховищем, і побіг на долину з криком: „Не виходьте через двері, а біжіть коридором, до кінця“. Але було вже пізно.

В'язні вибігли через браму і були вже всі на подвір'ї. Саме тоді з бомбоховища вибігли шов енкаведист і почав стріляти на в'язнів і щось кричати на весь голос. Хлопці в кінці не могли зникнути енкаведиста, бо поміж ними і бомбоховищем пробігали втікачі. Кілька втікачів лежало вже на подвір'ї, вбитих або тяжко ранених. Саме тоді Петриця збіг вніз і одним скорострілом через двері повалив енкаведиста, який покотився до бомбоховища. Петриця вискокнула з дверей і з кількома секунд опинився в кінці тері.

— А тепер ваша черга! — сказав він рішуче до своїх помічників.

— А ти?

„Голос Америки“ привітав українців з Різдвом

На Різдво за старим стилем, дня 7-го січня 1954 р., Український Відділ „Голосу Америки“ передав від себе таке радіо-привітання українському народові:

Різдво Христове... Рідне традиційне свято, що його так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях українців — Різдво...

Різдво, ялинка і зима... Ми посласмо в етер ко-закладі Свят - Вечо а бр-так весело і щиро святкували колись українці по всій широкій і багатій Україні... Свято співу, радості, надії... І тепер мільйони українців, „озкиданих“ по всій землі, святкують це свято. Родина збирається вкупі і запрошує до себе бездітних, щоб ніхто не сидів самотою цього вечора. Чи під пальмами Аргентини, чи під м'яким сонцем Австралії, чи в вологій дузі Бразилії цього вечора в серцях україн

обертаються на руїну. Св. Володимир стає на своє місце, від'їжджає і Хмельницький на коні. Настає день першого січня Нового Року.

Остан Тарнавський

ВЕЛИКИЙ САТИРИК УКРАЇНІЗАЦІОНОЇ ДОБИ

(Слово на виставі „Мини Мазайла“ Миколи Куліша у Філадельфії у листопаді 1953 р. з нагоди 25-річчя цього твору)

До яких висновків ми не доходили б, як не оцінювали б ми події в Україні після революції, то все одно це надзвичайно цікава доба в історії нашого народу, з величезними наслідками для духовості народу. Не задумую тут підкреслювати значення визвольних змагань, боротьбу нашого народу за державність, чи теж зріст української культури й літератури. Варто лише звернути увагу, що ті події мали надзвичайно великий вплив на зміну психологічної й соціологічної структури українця і створили типи, насправді варті письменницького пера.

Правда, значення тих створених великими подіями типів далеко ширше від літератури. Це ж бо змінялась уся структура соціологічного навістрівання, змінювались ідеологічні настанови мислення, змінювались і народжувались нові життєві правди. Велика дискусія під час українізації в Україні розгорілась перед нами всю велич тих епохальних змін, які малимуть значення в майбутньому. Ті, хто переживав ті знаменні роки в Україні, коли жива думка розрушеної нації та запальні слова знатних українських умів і сердець, створювали шляхи для дальшого розвитку нашого народу, — мають чим жити повик.

На щастя, не пропав образ тих незвичайних днів і для майбутніх поколінь. До ласкавим вибором домі в той час і діяв великий письменницький талант, якому вдалось перенести той дійсний театр життя у виміри сценічного театру, створити нові багатства нашого драматичного письменства.

Цей письменник — це Микола Куліш. Він син того непересічного часу. Він, чи не найкраще з усіх плеяд українських письменників доби українізації, відчуває суть тієї доби та й підняв усі її прикмети протриччя. Він теж відчуває трагізм тодішнього політичного становища України — вільного народу, який прокинувся до нового життя і який щораз більше омитували пута московського бюрократичного большевизму. Куліш був у ряді тих, які голосно билися: Геть від Москви, — і яким вивалились далекі обрії нової вимірюваної батьківщини. Він писав комедії, бо знав, що тільки комедія, це й завальована тонким серпанком символізму, може найкраще промовляти у ті трагічні часи, які зроджували нову людину і вже при народженні її готували її неминучу смерть. Цей наш новачок історії, Аристофан, чи П'яв'т не лише вивів ті комічні у їхньому трагізмі типи на українську сцену, але теж став борцем за нові ідеї, в які повірив. Його заслання поставило його нарівні з геро-

Концерт скрипака-композитора Романа Придаткевича в Нью Йорку

Гостинний виступ скрипака-композитора Романа Придаткевича, що відбувся дня 1 січня 1954 р. в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку попередила змістовна доповідь інформативного характеру, в якій Директор Українського Музичного Інституту Роман Савицький віддзеркалює м. ін. заслуги нашого композиторського виконавця та педагогічний діячка.

Про скрипковий твір Р. Придаткевича (які заповнили більшу частину програми концерту) треба в загальному ствердити, — (бо важко дати менш чи більш докладну оцінку, слухачу їх вперше), — що їх стиль виказує тісний контакт з ідіомами української народної пісні — отого ідентифікаційного елементу нашого мистецького „я“. На шляху в шуканні за модерні формами музичного виразу (а зокрема в інновацій гармонічних зв'язках „Прелюд на кант до Богоматері“) композитор намагається в своєрідний спосіб виявити феномен краси народної пісні. Скрипковий твір написаний з великим знанням фактури інструменту; композитор вміло використовує технічні прийоми, питомі якраз скрипки (згадати б тільки флажолети, подвійні грифи, акорди, пічікато).

З цієї точки погляду скрипковий твір Р. Придаткевича треба вважати за цінний вклад в українську композиторську літературу, зокрема в її скрипковий ліній. Отож, на цьому концерті саме інструментальна музика стала виразником найсуб'єктивнішого почуття композитора, яка, через струнову душу улюбленого інструменту, зуміла знову привнести до такої чи іншої емоційної картини в сприйманні слухача через безпосередній вплив на мембрану людського відчуття.

Слова, що виходять поза рамки суто інформативного характеру в зв'язку з ідеєю творення даної композиції, не тільки блищать перед очима виразності тона, але силою суб'єктивних поглядів, накинених згорі, перешкоджають, а то й не дозволяють формувати індивідуальний образ сприймання.

У виконавці дуже широкого концерту по програмі Р. Придаткевича виявив велику амплітуду експресії, найяскравіший безпосередній контакт з публікою та залишаючи в тіні суто виконавчі прикмети скрипки віртуозу — технічного порядку.

Для повного звукового образу композицій, задуманих для сольного інструменту з жуть йому злучитись із мамою і сестрою.

І треба допомогти цій рідній нашій великій Миколі Кулішу, який заслужив не лише офіційно від його рідного, але теж вічний монумент.

Ігор Соневицький

ВРАЖЕННЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЦЯ З КОНЦЕРТУ Р. ПРИДАТКЕВИЧА

Композиторський виступ Романа Придаткевича в Нью Йорку, 1-го січня ц. р. останнього дня мене незабутні споми- мені. Мені хочеться поділитись кількома думками, які в мене залишилися з цього вечора.

Виступ Придаткевича уважав дуже цікавим, і то не лише для музики, але для кожного, кому дороге українське мистецтво. Програма давала широкі образ творчості мистця-скрипки і композитора. Він міг був замінити концерт Дворяка власним твором. І тоді постав би ще більш виразний образ творчості знаменитого українського композитора, в віртуозному хисті якого ніхто не може сумніватися. Виступ в Українському Клубі і серед своєї публіки, а ще до того коментарі самого мистця — надали концертній програмі авторського вечора.

Надзвичайно цікаво було стежити за поведінкою творця. Хоч я тільки скромний любитель музики, але в творчості Придаткевича я відчував модерну обробку, яка нагадує хіба „музичний націоналізм“ великого композитора, мадярського походження Белі Бартока. Пробувавши тридцять років в Америці, Придаткевич оживив цілість української пісні ухом знавця, тому в тематичні зустрічі ми однак- же зацікавлені до різних земель пошматованої України. У виконавця-композитора по- мітна висока музична культура, виплекана в широті того, чим він жив і чим живе.

Після цього вечора мені прийшла на думку вистава В. Г. Кричевського. Пам'ятаю те незабутнє враження, коли вперше я ввійшов на залу, щоб помагати при розвішуванні картин. Я станув, мов очарований, се-ед праць лю-

Проф. Микола Фоменко

ВЕЧІР ФОРТЕП'ЯННОЇ МУЗИКИ ТАІСИ ГОЛНАТОЇ-ВОГДАНСЬКОЇ

(27 грудня 1953 р. Ньюарк Griffith Auditorium)

Відома, що призначенням кожного чесного рецензента є зафіксувати та підкреслити перед громадською думкою досягнення того чи іншого виконавця, або автора, а також надати оцінку мистецтву виконавця або авторів та допомогти їм виправити можливості їх хиб. Це повинен робити рецензент в доброзичливій об'єктивній формі. Так мусить бути, але, на жаль, не завжди так буває. В руках рецензентів, деколи, благородна об'єктивність обертається на жалюгідні суб'єктивні міркування, в яких можна бачити приховані наміри підняти свій авторитет та принизити критикованого.

Такі рецензенти пишуть не про тих, кого вони збираються критикувати, а головним чином про себе і до того ж в незрозумілій формі, щоб у приглушеного читача від жаху піднялось догори волосся („Боже мій, скільки ж то усього знає ця надзвичайна людина!“).

Але я відійшов від основної теми. Постараюсь дати об'єктивну оцінку виступу пані Богданської.

Треба зазначити, що виступ пані Богданської не мав характеру у піаністичного концерту. Його назва звучала: „Вечір фортеп'янової музики“, що вказує на те, що піаністка в неділю 27 грудня 1953 року не мала претензій на виступ ширшого масштабу. І під цим кутом зору треба розглядати цей вечір. Для мене виконавця програм цього вечора від початку до кінця — було суцільним крендемом, і то під кожним оглядом (інтерпретація, динаміка, зв'язок із аудиторією).

За початковим „награванням рук“ в Improvmtu Es-dur Шуберта, був виконаний вже соковитіше, але до деякої мі-

рини, для якої не було нічого дорожчого від українського красунду та українського колориту. Між Придаткевичем та Кричевським можна б провести паралель. Він з такою самою любов'ю опрацював українські теми, як Кричевський це робив в отих маленьких барвних картинах.

Тому відчувається в творах Придаткевича подих української культури, чого так часто не доставало галицьким композиторам. Придаткевич міг би однак-же цікаво слухати українці з різних земель. Вважаю його вечір дуже корисним, бо нагод для виявлення творчих зусиль не бувало багато в тих умовах, серед яких живемо в Америці.

Вірю, що черговий виступ Романа Придаткевича в неділю 7-го лютого в залі Українського Народного Дому в Дітроїті, збільшить коло прихильників нашого мистця композитора, а скрипка в Америці.

Роман Павоческий

Найновіший успіх Скалі-Старицького

Виступи нашого славного співака в зимовому сезоні 1953 р. в найбільших французьких оперних театрах у Віші, Марселі і Брюсселі, принесли велику кількість ентузіастичних рецензій французької музичної критики, котра, звичайно, дуже скупа до чужинських „незнайомих“ артистів. Між тим про Міро Скалію ця критика пише, як про „справжній самоцвіт співачки віртуозності“, що „робить касу французьких театрів“. Потрібно підкреслити, що особливо вибаглива публіка саме у знаній купелі місцевості у Віші у Франції та Брюсселі в Бельгії, які завжди мають можливість бачити і чути в себе найкращих артистів світової слави.

Саме про виступ М. Скалі-Старицького читався в „Журналі де Віші“, з дня 15 вересня 1953 р., що „його голос блискучий і гачний, виходить з подивотливою легкістю, відхід його правильний, а високі тони величезні. Дійсно це велика приси́мність його слухати в такій скомп'юнованій і важкій ролі, якою є роль „Фавста“.

Про виступ М. Скалі в „Тоска“, музичний критик Роберт Рабел, в „Депеш“ з дня 23 вересня 1953 р. пише: „Міро Скаля зарекомендує до тих рідких творів, які виступають в найліпшій формі якраз в тяжких позиціях. Його голос чистий і гарного тембру, справді найкраще виявляється в найбільш високих регістрах. Молодий і симпатичний, блискучий актор, мусів повторювати свою велику партію з п'ятого акту, так само „лягаючи“ з кінцевої сцени“. Далі рецензент зазначає, що оплески все підвищувались „після кожного повторення пісні в італійській мові, бо тоді зникали непомітні зусилля актора спромостися на чистий французький акцент“.

Про досконалість виконання арий ціла французька критика не має жадного сумніву, але вона особливо увагу звертала на інтепретацію арий М. Скалі-Старицьким. Отже, „Соловейко“ Заремби і „Фінал“ Деніса Січачького, а відтак Штрауса „Пісня сміху“ з опери „Лілік“ (Фелдермаса) і Агустіна Ляри „Гранаді“. Чистий, милозвучний сопран молодого співака рідко зустрічається в інтерпретації викликає щирі плески збоку слухачів, поміж якими можна було бачити професора А. Г. Тучачького, Н. Польського і декількох членів колишньої капелі Кошиця. Дискретним компаніатором був відомий піаніст Микола Стембер. Нагальне бажання Мирослава Пелеха виступити іще раз у зуботу 16-го і неділю 17-го чиня зі збільшеною програмою. Перед своїм від'їздом до Венкуверу молодшу артистку Студія Ав-амека зди́ме в Нью Йорку на ювілейну і телевізійну фільму. М. Н.

Що успіх нашого співака М. Скалі-Старицького був у Брюсселі величезний, свідчить факт, що його запрошено до ко.олиської опери в Брюсселі на слідуочий сезон.

В. С.

Нові видання

Прот. С. Гююк. Нама Заступи- нця. (Весіли на Святи Богородиці). Лондон, 1953. Стр. 24.

Невеличка збірка проповідей прот. С. Гююка охоплює лише Богородиці свята, які тематично становлять закінчений цикл. Гарна, жива мова, теплота вислову і освіченість автора становлять цю збірку на одне з перших місць серед нечисленних такого роду видань на чужині. Найцінніше в автора, — це прямування оминати легких, ефектних тем патрістичного характеру, що надто часто спокують сучасних, менш досвідчених проповідників. Автор говорить про вічні, чисто релігійні справи, і це запевняє успіх і тривалість його праці серед пастав, спрагнених чуття про неперехідні істини.

Іван К.

СМІХ — ЦЕ ЗДОРОВ'Я

Рудольф сидить на землі, і спостерігаючи спорудження будинка. Тримав голову між п'янами і з сумом дивиться перед себе. Вільного проходить один з друзів, і раптом поміч час сумний вигляд Рудольфа. Він звертається до нього:

— Мій друже! Ти мавши дуже сумний вигляд. Що та- чилось? Ти дуже стомлений?

Рудольф, не повертаючи голови, відповідає:

— Не хочу говорити про те, ні про що працюю.

Друг, не розуміючи слів Рудольфа, запитує:

— Про яку працю?

Рудольф, показуючи рукою на будинок, говорить:

— Ти бачиш тих людей, які носять будівельний матеріал на гору будівлі? Отак підіймаються і спускаються від восьмої ранку до п'ятої по- полудні! О, це мене так стомлює! Не хочу говорити про це!

— Ти вже довгий час працюєш на цій роботі?

— Ні, я ще не працюю, але хочу почати завтра.

Славний грач в футбол по-гавлявся на екзамені, і йому заборонено грати в най- важнішому матчі сезону. Ця новина рознеслася поміж ентузіастами спорту, і ректор університету вважав за свій обов'язок поговорити з професором, що спричинився до цього.

З.

Микола Понеділок

„ДОБРОДІЙ Н“

Містер Гриць Кваша на четвертий рік свого перебування в Америці купив гарний двоповерховий будинок в околиці Нью Йорку, обсадив його деревами і квітами — і зажив тихим, спокійним життям. Приятелі та друзі до нього рідко коли вчачали — він жив у такому глухом куточку, що його за годину ледве віднайдеши. Сам Гриць Кваша теж не квапився відвідувати своїх знайомих на долині Нью Йорку. Кожні такі відвідини коштували щонайменше два долари — а на такі витрати він собі лише двічі на рік дозволяв — на Різдво і на Великдень. Пому потрібний був кожний цент: він збирав гроші, щоб купити другий будинок і відчинити в ньому власну крамничку.

Свою адресу містер Кваша рідко ж рідко кому давав. А вже, Боже борони, якісь організації.

— Даси адресу, — казав він жінці, — а вона тебе листами засиплять. Давай, мовля, Квашо, гроші на добродійні цілі та народні фонди. Ніяких адрес. І клопотів менше, і совість чиста. Не дасмо, бачте, грошей на всякі добродійства, бо нам про це нічого не пишуть. Зрозуміла?

Телефон Кваша теж мав. Називався. Один в спальні, біля самої подушки, другий — у вітальні. Але ніхто із знайомих номеру його телефону не знав. Знав тільки банк, де зберігався Квашині гроші, знала школа, де вчилася його донька, і лікар, в якого він, Кваша, частенько радився, яким способом можна дожити до ста років життя. В хаті Кваші панував цілковитий спокій. По всіх кімнатах розстелено м'які доріжки, щоб не було чути кроків, скрізь лампи з темними абажурами, щоб світло не било в очі, навіть радіо — і те гра- ло тихо-тихенько і лише для того, щоб упремянити містерів Кваші солодке сніання.

І ось, подумайте — оцю блаженну тишу зруйнувала йому власна дружина. Одного разу вона вернулася з Нью Йорку. Була в українській церкві, сповідалася. (Мусіла конче йти сповідатися, бо останній раз вся родина була перед сповіддю чотири роки тому, це в таборі, взимку 1949-му). Отож повернулася дружина з сповіді і сказала чоловікові:

— Грицю, по дорозі сьогодні вступила в „Українське інформаційне бюро“ на Сьомій вулиці. Конче хочу відшукати свою знайому з Німеччини.

— Ну, і як, відійшла?

— Та ні. Але давай нашу адресу. Як вони знайдуть її — напишуть нам.

Гриць Кваша повалився на канапу і сховився за серце.

— Оце тобі! З такою жінкою доживеш до ста років! Хто тебе просив давати адресу? Та ще кому — „Інформаційному бюро“! Як ти це погребовиків не дала?! О, горе! Тепер мене замучать своїми харитативними просьбами.

Жінка мовчала. Муж підбіг до телефону і набрав номер лікаря.

А наступного дня, ввечері, закалатав електричний дзвінок. Кваша зиркнув на жіночку:

— Чуси, вже прийшли по мою душу! Ні, на ніякі добродійні цілі не даю! Це все.

До хати зайшли три пані.

— Доброго вечора. Дай, Боже, господареві і його родні здоров'я!

— Спасибі, — тремтять, відповіла Квашина. Містер Кваша сів в крісло, взяв „Сонник“ видання 1905 року і почав читати. Нагло закрив книгу.

— Ви з „Інформаційного бюро“?

— Ні. Адреса лише звітти. Ми з жіночої організації.

— О-о! — протягнув Кваша. — Але в мене в хаті с своя, власна жіноча організація — дружина, дочка, мати... — Ми прийшли поговорити... З дозволу Конгресового Комітету...

— Та я знаю. Кажу вам наперед — на жадні добродійні цілі більше не даю. Я через те добродійство скоро зруйнуюсь. Вчора дав п'ять доларів на газ і електрику, сьогодні два долари на воду. Так що, шановні пані, жертвувати по два рази на день не маю сили. Вибачайте, але дати вам нічого не можу. Гуд бай!

Одна з пань повернулася, щоб вийти, інша стояла, як вкопана, і не знала, що робити, а третя, панна Галина, почала пильно оглядати обличчя містера Кваші.

— А я справді, — сказала вона, — знайоме обличчя. Та я вас бачила в таборі. З якого ви табору?

— З Міттенвальду, — суворо відрубав Кваша.

Панна Галина проясніла:

— Ну, бачте! Я теж один час мешкала в Міттенвальді. Гора з горою не сходиться, а людина з людиною може.

Містер Кваша від цих слів повеселішав, розворушився.

ПРАЦЯ Help Wanted—Male

ПОТРІБНО

TOOL and DIEMAKERS

Мусить вміти самостійно
рисувати та відкривувати.

Модерний виряд
в чистій новій фабриці.

Групування забезпечення, вакації, надчисленні години,
ста-та праці.

Просторе місце на паркування.

ANDERSON & SONS, INC.

Westfield, Mass.

Tel. 1740

ПЕРШОКЛАСНІ

МАШИНИСТИ

ТАКОЖ

TOOL MAKER

with tool grinding.

Досвідчені.

Безплатна госпіталізація, без-

платне забезпечення та додат-

ково корисні бонуси. Голоситись

MAROTTA ENGINEERING CO.

Boonton Avenue, Boonton, N. J.

TOOLMAKERS і до роблення

пластичних форм; добра плат-

ня, користі і надчисленні годи-

ни; тільки першокласний фахі-

вець. Helmut Tool and Die Com-

pany, 5 Sherman St., Linden, N. J.

Wabash 5-2610.

ПРАЦЯ

Help Wanted—Female

ОПЕРАТОРКИ

досвідчені тільки в шитті комп-

лексних суконко. Найвища

плата, вакації, платні сяття

і інш.

1419 Summit Avenue,

Union City, N. J.

(Cor. 15th St. & Summit Ave.)

МАНІКЮРСТКА

і до миття голови.

Ста-та праці — платня за

умовою.

Голоситись сьогодні.

MELVYN CAROLE

60 West 86th St., New York City

Phone: TR. 4-8436

ПОТРІБНО

ДОГЛЯДАЧОК

ХВОРИХ (2)

В МАЛИЙ ПРИВАТНИЙ

ЛІКАРНІ.

BAyside 9-9522

ОПЕРАТОРКИ

досвідчені в шитті занавіс, дра-

перії і накривал на ліжка.

Голоситись сьогодні!

ESSIE DECORATING SHOP

879 Nostrand Ave., Bklyn

PResident 3-0867

ПОТРІБНО ЖІНКИ

до домашньої праці.

Власна кімната, присмере окру-

ження. 2 дорослих дітей. \$35.00

тижнево. Мусить говорити по-

англійськи.

Кликути:

Oxford 5-1915

ДО УКРАЇНЦІВ СТАРОЇ І НОВОЇ ЕМІГРАЦІЇ!

Однією з представниць календаря

швейцарської годинникової "OMEGA"

в самому серці української громади

на підписі поручає найкращий мо-

дел "OMEGA AUTOMATIC" годи-

ник, що самий напружується.

Ціна від \$71.50 і вище.

Великий вибір гарних 14-карато-
вих виробів з золота і срібла на да-
рунок з різних нагод. Ми тіпимос-
яже 39 років великою українською
клієнтелею не лише в Шікаго, але і
висламо по всій Америці на С. О.
П. замовлення. Гарантія і звер-
таємо гроші, якщо нема 100% за-
доволення. Догідні сплати без відсот-
ків. Говоримо по-українськи! При-
ходьте, телефонуйте, замовляйте
поштою!

M. J. HARRIS JEWELER,

1949 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Tel. Sealey 3-5753

Universal Watch Jewelry & Radio Co.

201 E. 14th St., New York 3, N. Y., Tel. GR. 3-2420.

Властитель — Н. Ю. ПІКЕНС

СІЧНЕВА ВИПРОДАЖ — JANUARY SALE

Коротковхвильні радіо-

апарати

SABA

4 моделі

можна слухати європейські

станції без

зовнішньої антени.

Годинники

LONGINE

OMEGA

TISSOT

CYMA

PAUL BUNRE

Машинки до писання

ROYAL

SMITH CORONA

REMINGTON

HERMES

UNDERWOOD

OLYMPIA

Фотоапарати

LEICA

RETINA 2

KODAK

ADINEX

POWER

Догідні сплати від 12 до 18 місяців.

Наш клич — Малий Зиск — Великий Оборот!

НАЙБІЛЬШІ ВОРОГИ НАШОГО ЗДОРОВ'Я

с недуги серця, на що річно умирає 324 людей на тисячу населення. Другим з ряду — с

рак (пестрак) на що умирає 133 людей на тисячу населення. Далше іде високе тиснення

крови — 106.2; недуги нирок — 52.4; На різні наслідки викиди — 45; На запалення ле-

генів — 34.0, а на сухоти 30.2 (Статистика — 1948).

Про все це прочитаєте собі в Лікарській Книжці:

„НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР“

ДРУГЕ ВИДАННЯ

поправлене та налісане — "up to date" — чистою українською мовою — описуючи всі

недуги в ХХ. відділах — вже друкується. Треба на ліше 1000 передплатників, щоб

оплатити решту копій видання. Отже шукаємо 1000 культурних людей. Хто прише \$5.00

— то не лише вишлемо йому преміарну книжку, але помістимо його ім'я на важній сто-

рінці цієї книжки, як члена з 1000 культурних людей.

• • • ХТО З ВАС БУДЕ ПЕРШИМ? • • •

Пішіть на адресу:

DR. A. T. KIBZEY,

4651 BRADEN AVENUE,

Спорт

ПЕРШІ ЗМАГАННЯ ПІНГ-

ПОНГОВОЇ ДРУЖИНИ УСК

НЬО ЙОРК

УСК Нью Йорк — БІЛІУ ВАНС

Нью Йорк 14:2

(29-6 сетів, 63:47:2 м'ячів).

Другого дня нашого Різдва

8 січня 1954 — зробила свій

дебют пінг-понгова дружина

Українського Спортивного Клубу

в Нью Йорку проти німецької

дружини Бліу Вайс, роз-

громлюючи її відношенням то-

чок 14:2.

Дружина УСК-у має у своїх

рядах поважне число відомих

іграє в Німеччині або тепер на

терені Нью Йорку пінг-понгі-

стів, з Богданом Васильшином і

Юрієм Хухрою — асами бун-

догового Спортивного Товари-

ства Столової Сінкити в Нью Йорку

на чолі. До основної шістки

ще входять Роман Павлюк і

Юрій Голіах (також футболіст)

та Лев Вербицький і Т. Па-

наккер В. Вайс Г. Еркер. Меда-

лери УСК-у Б. Васильшин і за-

ступстві Я. Палія.

УСК Нью Йорк розпочав ста-

рарини про прийняття його до

Пінг-Понгової Ліги при Ні-

медсько-Американському Фут-

больному Союзу, в якому вже

змагаються дві українські дру-

жини: ОДУМ Нью Йорк і У. Со-

коли.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

САВТПОРТ, КОНН. — Т-во

Т. Шевченка відділ 84 повідо-

мляє членів місцевих 12 по-

полів, що перші місцеві збори

відбудуться в неділю, 17. січ-

ня о год. 3-й попол., в залі У.

Н. Дому, 279 King Гайвей Вест.

Управа просить всіх прибути

на час. Управа на рік 1954 ви-

брала та сама, що була в 1953

році. О. Кули, предс.; М. Сен-

дін, кас.; П. Дудко, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Т-во

ім. В. Хмельницького 245 відді-

ломляє, що заповнилося на

день 2 січня 1954 р. річні збори

з браку більшої кількості чле-

нів не відбулися, а перенесені

на неділю, 17. січня 1954 на год.

7-00 вечір в приміщенні Укр.

Прав. Громади при 824 Adelphi

Ст. Просити всіх членів відді-

лу тит разом прибути на оз-

начений час, бо якщо, на оз-

начений час, не з'явиться та кіль-

кість членів яка є передбачена

статутом річні збори відбудуть-

ся о годину пізніше, при тій

складності членів яка явиться.

М. Скоропад, предс.; З. Фе-

доронич, секр. П. Сабат, кас.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Ува-

га членів 105-го відділу! 20-го

грудня 1953 р. річні загальні

збори не відбулися з технічних

причин. Управа відділу рішила

відбути згадані збори в неді-

лю, 17. січня, на які кожний

член мусить явитися обов'язко-

во. Збори відбудуться в Укр.

Домі при Rowan & Clorissa Sts.,

початок о год. 2. попол. Буде

вибір нових керівних органів

відділу на рік 1954. — Управа.

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ

Нарис

Історії Українського

Карного Права

Ціна \$2.00

разом з перекладом.

Книжку можна набути

в "СВОБОДА"

81-83 Grand Street,

Jersey City 3, N. J.

У ВСІХ СПРАВАХ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ЗВІСНОГО

НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО

KOWBASNIUK AGENCY

277 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N. Y.

(B'ham Avenue A) Tel.: ALgonquin 4-8779

ШІФКАРТИ продаємо на всі кораблі.

ГРОШІ посиласмо до всіх країн і виплачуємо на останній

порт.

АФІДЕВІТИ, прохання та інші потрібні документи на спро-

вадження віз і закордон до Америки.

ОВЕЗПЕЧЕННЯ (асекуранція) — від отримання несподіваних ви-

падків, недуги. Забезпечуємо життя, меблі, вікна

автомобілі, футра, біклетерно та інше.

ПРОДАМО дома та вського роду бізнеси.

ПЕКАО (перекладач пакунок за границю).

ПОДАТКОВІ ЗВІТИ (INCOME TAX)

Віра Ковбасник Шумейко — Антін Шумейко.

Відкрито щоденно: Від 9:30 рано до 8. веч. В суботи:

від 10:00 рано до 4:00 попол.

HANUSEY MUSIC CO.

244 W. Girard Avenue, Philadelphia 23, Pa.

Великий вибір українських платівок.

ВСІ РОДИ УКРАЇНСЬКИХ РІЗДВЯНИХ КАРТОК

Найкращі патефони — найліпших марок.

Відчинено денно 9:30-9 вечора. В неділі до 2 попол.

ЛІТЕРАТУРНА-НОВИНА! НОВА КНИЖКА!

ІВАН МАНИЛО

БАЙКАР

(КНИГА ДЛЯ ВСІХ І ДЛЯ НІКОГО)

3 портретом Автора

Ціна 1 долар.

Велика ніска, гарний папір, добрий друк.

Критичні голоси — прихильні. — Гарма 2,000.

Нью Йорк — 1953 — Binniger.

Видання Української Національної Видавничої

Співки в Канаді.

Замовлення виконую негідно — надсилаю „БАЙКАРЯ“

в усі країни і континенти світу. Моя адреса:

IVAN MANYLO, P. O. Box 3576, Phila, 22, Pa.—U.S.A.

Примітка: На пересилку додавайте 10 центів (можна пош-

</